

enskomsten, naar man ikke vilde give Lands-thinget to Aars Erfaring i disse Sager, saa vilde dette være fuldkommen rigtigt, dersom Spørgsmaalet var reist i Landstinget, og dersom der var Tale om, at Landstinget vilde give Folkethinget to Aar. Men Forholdet er ikke rigtig vendt, naar der er Tale om, at det var Landstinget, der forlangte at faae de to Aar, i alt Fald forekommer det mig, at den høitærede Finantsminister oversaa, at, ihvorvel der staaar, at Loven kun maa bruges for to Eigninger, saa staaar der ikke, at de to Eigninger skulle følge ligefrem uafbrudt oven paa hinanden; man vilde ikke overskride, hvad der staaar, selv om der kom til at ligge 10 Aar mellem den første og den anden Eigning; Lovens Fordringer vilde ligesuldt være opfyldte. Naar man nu her siger Nei til en Indkomstskat, saa er det, antager jeg, ingenlunde Meningen, i alt Fald er det ikke min Mening, at Reglerne dermed skulde anses som brugte; de maa anses for at blive staaende og for at kunne bruges og, hvad jeg ogsaa gjerne kan indrømme, for at burde bruges endnu ved een Eigning, men det behøver, som sagt, slet ikke at være nu, at man anden Gang skal bruge disse Regler. Saaledes var dette Forhold. Naar nu nogen af de Herrer har ment, at, hvis vi ikke nu bevilgede Indkomstskatten for i Aar, saa vilde vi ikke til næste Aar kunne vente at faae Soldreformen eller andre Reforme, hvorved Afgifterne vilde blive nedbragte, saa tror jeg, at de Herrer ikke have lagt Mærke til, at det efter den ærede Finantsministers Udtalelse ikke er, fordi vi bruge disse Regler sidste Gang, at de skulle bruges, at han mener, at han næste Gang kan gaa ind paa Nedsættelser i Soldloven og andre Love, men hans Udtalelse er, saa vidt jeg har opfattet hans Mening, saaledes at forstaa, at, førend han faaar en staaende Indkomstskat, altsaa førend denne store Kamp, som Finantsministeren forudsætter, at der vil fremkomme om dette Spørgsmaal, er tilendebragt og har ført til et Resultat, vil den ærede Finantsminister efter sin Udtalelse ikke give nogen Soldreform eller andre Reforme, som medføre Nedsættelse i Statskassens Indtægter. Jeg siger derfor, at, om vi ogsaa nu bruge den

sidste Eigning denne Gang efter de nu gjældende Regler, saa kan der, naar en saadan Fordring stilles, være overmaade lange Udsigter, inden vi faae de omtalte Reforme, saafremt den ærede Finantsminister vebbliver at være i Regjeringen som Finantsminister; thi, mine Herrer, bruge vi Loven nu, saa staa vi med blotte Hænder næste Aar. Altsaa, hvad Spørgsmaalet om Indkomstskatten angaar, da have vi ikke Noget at bruge, inden vi faae disse store Spørgsmaal endelig debaterede og debaterede saaledes, at Lovgivningsmagtens forskjellige Afdelinger ere blevne enige, og Sagen er bleven til Lov; men saaledes som Anskuelseerne stille sig med Hensyn til dette Spørgsmaal, tror jeg, som sagt, ikke, at der vil være nogen nær Udsigt til at komme igjennem dette Spørgsmaal. Altsaa, naar man mener og venter, hvad jeg indrømmer, at man maa vente, at man næste Aar eller i alt Fald i Løbet af et Par Aar nødvendigvis maa have en Indkomstskat, saa skulde man efter min Anskuelse lade være at bruge disse Regler for sidste Gang, saa skulde man lade dem staa ubrugte og saa benytte det Par Aar eller den længere Tid, hvorom der kan være Tale, til at se at komme igjennem med den nye Stat, der paataenkes. Det vilde efter min Mening være det Forstandigste at tage Sagen paa denne Maade. Tager man ikke Sagen paa denne Maade, bruger man Reglerne nu og altsaa staaar blottet næste Gang, ja, hvad vil der saa ske? Lader os tage Forholdet ganske ligefrem. Dersom de nye Valg, der skulle foregaa i Sommer, føre en Del af Thinget til en større Styrke, saa kan det gjæne være, at Faren ikke er stor, men dersom de nye Valg skulde fortynde deres Rækker, der i deres Flexhed staa imod dette Lovforslag, tro da de ærede Herrer, at vi ville faae en ny Indkomstskattelov, som vi kunde anse for god? Hvis De tro det, saa tro De aabenbart aldeles feil, saa tro De Noget, som De fornustigvis ikke ere berettigede til at vente. Vi vide jo godt, hvor haade Regjeringen og Landstinget ville være, vi vide godt, at de ikke ville være paa den Side, hvor vi kunde ønske, at de skulle være, og der vil komme et Tryk haade fra Regjeringens og Landstingets Side paa os